

Sommarlovet är över

Dags att avsluta sommarlovet trots att sommaren inte verkar ha någon lust att ge upp redan. VB får liksom alla skolbarn slava under almanackan.

Så här i mitten av augusti så börjar politiken och samhällsaktiviteten dra igång så sakteliga ett normalt år. I år är allt redan i full gång, Valaffischerna är uppe, snart öppnar valbyråerna. På söndag är det tre veckor kvar till valdagen och mindre än en vecka tills förhandsröstningen startar.

Men, som vanligt så handlar VB om så mycket mer än valet. Miljöfrågor i allmänhet och i Lund i synnerhet är som vanligt angelägna frågor. Säkert en hel del annat kommer att avhandlas i bladet under hösten. Skönt att vara igång igen och välkomna skall ni vara.

Göran Persson, red

Friday for Future alla fredagar

För att följa initiativet startat av Greta Thunberg strejkar vi tillsammans med tusentals människor över hela världen varje fredag.

Samlade av nätverket "Fridays for Future" (kort FFF) så demonstrerar vi för klimaträttvisa och för att världens makthavare ska ta sitt ansvar i att genomföra den.

Alla är välkomna att delta och vi är i dagsläget en härlig grupp som ses på Stortorget varje fredag för att strejka och prata klimat.

Lundaförslag

**Utöka naturreservatet
Höjeådalén så det omfattar
även Klostergårdens
odlingslotter och
koloniområde!**

[Enbart en liten del av Höjeådalén, Lunds gröna lunga i söder, är skyddat som naturreservat.](#)

Höjeådalén är ett värdefullt stadsnära rekreationsområde, men även de grönområden vid Klostergården som gränsar till den skyddade delen är oerhört viktiga som buffertzoner mot bebyggelse och trafik. Att naturreservatet är bara en smal remsa gör växt- och djurlivet särskilt sårbart, då spridningen av arter begränsas. Att utöka reservatet med angränsande grönområden och göra odlingslotter och koloniområde till en del av naturreservatet är ett sätt att säkerställa att en stor grön yta säkras upp inför framtiden i enlighet med skrivningarna i LundaEko 2021–2030. Stora grönytor är dessutom värdefulla för människors välmående. Det inbjuder till rörelse i en stressfri omgivning vilket ökar både hälsa och välmående.

Kan ett odlingsområde ligga i ett naturreservat? Ja, i andra delar av landet där det finns tätortsnära värdefulla naturmiljöer, ingår koloni- och odlingsytor i naturreservat (exempelvis i Nacka kommun, reservaten Rensättra och Aborrträsk, och i Stockholms Flatens naturreservat). Lunds kommuns miljöpolicy föreskriver redan idag att ”koloni- och odlingslotsverksamheten ska vila på ekologisk grund”. Genom särskilda och anpassade skötselbestämmelser möjliggörs att odlare kan fortsätta med sin verksamhet i princip som förut.

Mer underlag och kartor finns i det [bifogade dokumentet](#).

Om du vill skydda grönskan i södra Lund och vill se att naturreservatet utökas - rösta gärna på förslaget. Du ger din röst till bevarandet av en värdefull natur- och kulturmiljö för framtida generationer.

Inskickat av: *Peter Sondhauss*

Sista dag att rösta: **2022-10-10**

Massmördandets molekyler

Tusentals miljarder skott har avfyrats i mänsklighetens historia och de flesta ligger kvar i mark och vatten. En *triljon* kulor har skjutits bara sedan andra världskriget. Man vet ganska väl hur kulorna sönderfaller. Blyet oxiderar och korroderar så att skotten lämnar fickor av blyminerale i jorden.

Hela planetens yta har tusentals blyhål per kvadratkilometer. I oräkneliga generationer kommer de geologiska spåren bestå. När namn som Somme, Verdun, Dien Bien Phu, Aleppo glömts bort och de människor vilkas liv offrades där inte längre är kända av någon kommer massmördandets molekyler fortfarande att flöda stilla genom jordskorpanns översta skikt som en signatur för det vi fortfarande kallar mänskligheten.

Sverker Sörlin, **Antropocen.**
En essä om människans tidsålder.
Svante Weyler bokförlag, 2017.

Miljöpartiet är det enda partiet som behandlar oss som medborgare av Ulf N

Miljöpartiet är det enda partiet som behandlas oss som medborgare. Det är rubriken på en debattartikel av Sven-Eric Liedman i [Dagens Nyheter den 26 juli](#). Liedman är professor emeritus i idé- och lärdoms historia, författare av en rad böcker och känd radikal samhällsdebattör, inte minst i vänsterkretsar. Enligt egen utsago bär hans samhälls-engagemang ”en omiss-kännlig vänsterradikal, socialistisk prägel”, men att det aldrig har låtit sig infogas i ett parti.

Konsumenter

I DN-artikel skriver Liedman bland annat att politikerna behandlar medborgarna som konsumenter av politik. ”De försöker sälja sitt parti till oss. Priset är lågt: vi behöver bara leva på som vanligt. Kör din SUV som du brukar. Ät ditt röda kött också i morgon. Flyg till Thailand när du känner för det.”

”Skamligt!”

Liedman jämför partiernas budskap med lockpriserna från de stora livsmedelshandlarna. ”Prima oxfilé i dag. Prissvärt vänsterfläsk. Billig vargstek från Kristdemokraterna. Mogna moderater till vrakpris. Vi ska ordna den skenande klimat- och miljökatastrofen någon gång i framtiden. Till det behövs tekniska hjälpmedel som ännu inte finns. Men lita på oss, vi ordnar biffen åt dig och dina barn. Det är skamligt!”

Röstas på MP

Liedman konstaterar att ”bara ett enda parti behandlar oss som myndiga medborgare”. Och slutklämmen lyder: ”Om inget oförutsett inträffar före den 11 september kommer jag för första gången att rösta på Miljöpartiet i riksdagsvalet.”

För min del hoppas jag verkligen att inget oförutsett kommer i Sven-Eric Liedmans väg före valdagen.

NOT: Sven-Eric Liedman är också en av medförfattarna till Vänsterpartiets så kallade vitbok ”Lik garderoben? En rapport om SKP/VPKs internationella förbindelser”, Första upplagan Lund 1992. Andra upplagan Lund 1996

Valrörelsen har börjat! av Hanna Gunnarsson

Idag började valrörelsen på riktigt för min del. Lund är ju lite segare i starten än många andra städer, partikamraterna i riksdagsgruppen har varit igång länge. Men i Lund är det ju ganska folktomt på stan innan terminsstarterna.

Men idag har jag haft mina första skoldebatter! Det var två debatter på gymnasieskolan Spyken som leddes av eleverna och var mycket välorganiserade. Vi var bara kvinnor på scen (!) och det var en schysst debatt om klimat, arbetsmarknad, vård, migration, utbildning och kriminalitet. Spyken är ju en skola där vårt budskap tas väl emot så det blev en bra debatt! På måndag öppnar valstugan på Stortorget, vi fortsätter med utdelningar av material i bostadsområdena och vi kommer även ringa till väljare från olika orter i Skåne. Den som vill vara med är väldigt välkommen, det finns något att göra för alla! För min del väntar fler debatter på gymnasieskolor, bland annat i Ystad och Vellinge, men också på andra platser.

För min del började sommarledigheten med några härliga midsommardagar i Ådalen och avslutades med att vara med och arrangera festivalen Urkult, också den i Ådalen! Däremellan var det ju Almedalsveckan, som numera är fyra dagar lång. Den avslutades på ett otroligt tragiskt sätt med mordet som utfördes av en nazist, men innan dess var det för min del en väldigt bra almedalen. Jag var med i flera debatter om bland annat personalfrågor i en växande

försvarsmakt. Personalfrågorna i Försvarsmakten har debatterats under sommaren, både för att flera stridsflygare har begärt tjänstledigt samtidigt och för att det finns önskemål från facket att se över den ganska konstiga anställningsgränsen på 12 år för soldater som inte är officerare. Detta ledde till att försvarsutskottet hade ett extra utskottsmöte i början av augusti, där vi också diskuterade säkerhetsproblem vid Sveriges radio.

Nu väntar en intensiv valrörelse, som tyvärr verkar bli ganska tuff med mycket fokus på regeringsfrågan - på bekostnad av sakfrågorna. Det är såklart inte så bra, det viktigaste i valrörelsen är ju att sätta fokus på de politiska frågorna och diskutera hur vi gör samhället bättre för alla.

Hanna Gunnarsson (v)

Riksdagsledamot som kandiderar för omval

Vad vi gör mot jorden gör vi också mot varandra av Gunnar Stensson

Alla våra handlingar påverkar andra människors liv, också på avstånd. Det kallas teleconnections, förbindelser över tid och rum. En jordbrukare använder giftiga bekämpningsmedel. De flyter ut i havet. Strömmingen i Östersjön förgiftas. En gravid kvinna som äter strömmingen tar upp giftet i sin kropp och för över det till sitt foster. Teleconnections.

Bebyggelse av grönområdena i och runt Lund påverkar människors liv, nu och i framtiden.

En lokal miljörelse uppstod spontant när kommunens planskiss för ”NCIF, Nationellt center för Idrott och Folkhälsa”, offentliggjordes i våras. Där föreslås bebyggelse i Klostergårdens grönområden väster om Västanväg och söder om Sunnaväg.

Först reagerade de direkt berörda, medlemmar i koloniföreningen Klostersäppan och innehavare av odlingslotter i Källby. De tog kontakt med kommunens stadsbyggnadskontor, byggnadsnämndens politiker, byggbolaget Hemsö - som varit pådrivande - och protesterade med insändare och namninsamling. Allt fler Klostergårdsbor anslöt sig till rörelsen som fick namnet ”Bevara Källbys natur.”

Opinionsarbetet har pågått hela sommaren. Man har kontaktat de politiska partierna och arrangerat vandringar med kommunpolitiker, nu senast med Moderater och Centerpartister. Ett offentligt debattmöte genomfördes i juni med representanter för samtliga politiska partier.

”Bevara Källbys natur” enades om att endast acceptera bebyggelse på hårdjord mark, som parkeringen framför Källbybadet.

Aktionsgruppen lämnade in ett [Lundaförslag, undertecknat av Helena Thelander](#). Där är perspektivet vidgat så att det nu gäller hela Lund. ”Kommunen bör planera bebyggelse på redan hårdjord mark och bevara befintlig grönstruktur.”

Lundaförslaget fick snabbt över 200 röster, och rösterna fortsätter att strömma in. Förslaget får mer kraft ju fler som skriver på det.

PS. Byggbolaget Hemsö har på kort tid byggt en stor idrottshall på den hårdgjorda mark som utgjort parkeringsplats vid infarten till Sankt Lars-området. Ingen protesterar.

Tvärtom utgör idrottshallen ett viktigt bidrag till alla de skolor som finns i området. Den avlastar Arenan och erbjuder en samlingslokal för de som bor i Sankt Lars-området.

Stoppa breddningen av E22! av Gunnar Stensson

Vi har länge vetat att motorvägsutbyggnader i stället för att minska trängseln leder till ökad trafik, ökade utsläpp och ökat buller. En utbyggnad av E22 genom Lund skulle minska Lunds och Sveriges möjligheter att uppnå klimatmålet.

Motståndet mot en breddning av E22 har pågått länge och hela tiden vuxit. Argumenten mot utbyggnaden blir allt starkare.

De redan nu höga kostnaderna för en eventuell utbyggnad hotar att växa okontrollerbart på grund av inflationen. Det skulle drabba kommunens andra verksamheter som vård, skola, omsorg, vilka redan står inför nödvändigheten till inskränkningar - till exempel minskade utgifter för skolmaten.

Länge var V, MP och Fi ensamma om motståndet, men nu håller Socialdemokraterna och Centerpartiet att ansluta sig. Den allt starkare folkopinionen mot utbyggnaden påverkar partiernas ställningstaganden.

Kanske kan till och med M ansluta sig, drivet av sin passion för sänkt skatt genom kommunala besparingar.

Vänsterpartiet föreslår i en skrivelse att kommunen ska förhandla med Trafikverket om att stoppa utbyggnaden av nya körfält på E22. Också Trafikverket har starka skäl att ompröva det kostnadskrävande utbyggnadsbeslutet. I dagens ekonomiska situation är det nödvändigt att avstå från onödiga investeringar.

Möjligheten att genom valet skapa en majoritet för att stoppa utbyggnaden växer, hävdar Jesper Sahlén, V. Lundaborna har i valet chansen att med sina röster stoppa den.

Palestinska flaggan förbjuds av Gunnar Olofsson

Det israeliska parlamentet, Knesset, har beslutat förbjuda den palestinska flaggan att hissas hos institutioner och organisationer som uppstår statligt stöd. Förbudet, som röstades igenom med röstsiffrorna 63-16, stöddes av såväl medlemmar i den styrande koalitionen som oppositionen - och det här var, enligt oppositionsledaren och tidigare premiärministern Benjamin Netanyahu, ”en viktig dag för staten Israel och den judiska staten”.

”**Flagglagen**” är bara ännu ett exempel på hur den israeliska regimen systematiskt agerar för att osynliggöra den palestinska kulturen och beröva de 20% palestinska medborgarna i Israel deras arv och historiska rötter. I nuläget finns omkring 60 lagar som systematiskt diskriminerar de icke-judiska medborgarna i Israel. Mest uppmärksammas är den så kallade ”Nationalstatslagen” (2018) som förklarar Israel för ett land för exklusivt judisk utveckling, ger klartecken för judiska bosättningar överallt i Palestina och avskaffar arabiska som officiellt språk vid sidan om hebreiska.

Palestinsk kultur sätts på undantag, med sämre ekonomi och färre scener, och när ett poem av Palestinas nationalpoet Mahmoud Darwish läses upp reser sig kulturministern och går. Arkeologiska utgrävningar görs på ett okänsligt sätt så att icke-judiska lämningar ödeläggs och viktiga helgedomar hotas av förstörelse – något som FN flera gånger protesterat mot.

Målet med den israeliska politiken är att på sikt eliminera allt palestinskt kulturarv – både i själva Israel och på de ockuperade områdena. Palestinsk tradition och livsstil har delvis tagits över och gjorts om till israelisk. Traditionella palestinska klädedräkter visas upp som israelisk kultur. Den världsberömda palestinska sötsaken Knafeh, ursprungligen från Nablus på det ockuperade Västbanken, lanseras numera som ”israelisk”. Och den palestinska huggormen, ”Vipera palaestinae”, identifierad långt före Israels tillblivelse, har utnämnts till israelisk ”nationalorm”.

Samma sak med olivträdet. Utanför byn al-Walaja, väster om det palestinska Betlehem, finns ett olivträd som enligt bedömare är mellan 4.000 och 5.000 år gammalt. Trädet, i folkmun kallat ”modern till alla olivträd” – som är 12 meter högt, har en stam med 25 meters diameter och som vissa år ger upp till 600 kilo olivolja! – fanns alltså på plats en oändlighet innan den nuvarande israeliska staten var påtänkt i området. När olivträdet 2007 utropades till Israels ”nationalträd” var det ett slag i ansiktet på den palestinska ursprungskulturen – inte minst då Israels armé och beväpnade ockupanter i illegala så kallade bosättningar genom åren sågat ner hundratusentals olivträd för palestinierna!

I stängda arkiv förvaras minst 70.000 böcker, skrifter och tidningar beslagtagna under den etniska rensningen och fördrivningen av palestinier 1948. Dessa värdefulla palestinska tidsdokument borde givetvis för länge sedan ha överlämnats till den palestinska myndigheten.

Men palestinierna skall alltså inte få tillgång till denna sin historia.

Den israeliska politiken utgör tydliga brott mot bland annat en rad FN-konventioner. Ändå hörs inga protester från vare sig kulturministrar eller andra i vår del av världen. Kulturstölden i Palestina kan alltså som det ser ut få fortsätta tills Israel förverkligat sin dröm – ett Palestina helt befriat från palestinier och palestinsk kultur.

Åtgärder mot felparkerade elsparkcyklar med anledning av ny lagstiftning

Fråga vid fullmäktiges sammanträde 25 augusti till Jan Annerstedt, ordförande i Tekniska nämnden

Vid fullmäktiges sammanträde i juni i år behandlades sammanlagt fyra motioner – varav en från Miljöpartiet - rörande problem kring elsparkcyklar som parkeras och slängs på gång- och cykelbanor. I samtliga fall besvarade fullmäktige motionerna med ”att uppmana tekniska nämnden att vidta åtgärder i enlighet med den kommande lagstiftningen”.

Gällande lagstiftning har inte innefattat förbud mot att parkera elsparkcyklar på gång- och cykelbanor. Från instundande månadsskifte finns den lagstiftning som fullmäktige i sina motionssvar i juni såg fram emot på plats. Från den 1 september finns i Trafikförordningen ett klart och tydligt förbud mot att parkera elsparkcyklar på gång- eller cykelbanor.

Med anledning av det kommande parkeringsförbudet vill jag ställa följande fråga till dig som
2022:20

Tekniska nämndens ordförande:

När kommer ett förslag på åtgärder mot felparke-rade elsparkcyklar att kunna finnas på Tekniska nämndens bord?

Ulf Nymark, Miljöpartiet de gröna

Skogen – vinstkälla eller överlevnadsförutsättning? av Gunnar Stensson

Skog är jordens viktigaste kolsänka. Det norra halvklotets barrskogsbälte är lika avgörande som Brasiliens regnskogar. Industriellt skogsbruk med kalhyggen och tallplantager ödelägger skogens och markens förmåga att fånga och binda kol. Svenskt skogsbruk strider mot Parisavtalet.

Avverkningsmaskiner kalhugger naturskogarna. Markberedningsmaskiner river upp växtlagren. Monokulturer av tall eller gran ersätter den artrika naturskogen. Den biologiska mångfalden föröds. Blåbär, lingon och svamp utrotas. Skogsmaskiner och tunga traktorer förstör stigar som existerat i hundratals år. Vägar för tunga lastbilstransporter skär sönder skogarna. Vilhelm Moberg tog sitt liv när han såg förödelsen efter hemkomsten från USA.

Det moderna skogsbruket började vid andra världskrigets slut. Utan att veta det har jag medverkat i processen. 1950 rekryterade staten frivilliga från läroverket i Växjö för att plantera skog på ett stort kalhygge i Avaviken utanför Arvidsjaur. Tågresan dit tog drygt 30 timmar. Kalhygget utbreddes sig kilometervis. Vi försågs med tunga hackor och hackade upp hål i marken för plantering och sådd. Ett par dagar ägnade vi åt hyggesbränning. Träden vi planterade är 70 år nu och klara för avverkning. Skogsmaskiner skördar dem. Markberedningsmaskiner förbereder nästa plantering, som i sin tur blir klar för avverkning ungefär år 2100.

I Uppvidingens skogar deltog jag ofta i de skogsägande böndernas små skogsplanteringar och avverkningar. Det handlade aldrig om kalhyggen. Tre, fyra karlar for ut med ett par hästar om vintern och valde ut de träd som skulle huggas ner. Hästarna drog samman stockarna i högar för vidare transport till närmaste sågverk, någon mil därifrån.

Någon sommarmånad jobbade jag på sågverk. Jag stod vid en kantsåg som sköttes av Sven Nord, pappa till en av mina kamrater i Älgshult. Jag lyfte bort de avsågade brädkanterna och la dem i en vagn. Sågverket drevs med ångmaskin. Maskinisten Knut Nord tutade när arbetsdagen var slut. Man tog också tillvara sågspånen. Mitt hem i Älgshult liksom mina inackorderingsrum i Växjö värmdes av sågspån.

Det dröjde innan det moderna storskaliga skogsbruket nådde Uppvidinge. Skogen var delad i små skiften och skogsägarna brukade den för att få material till ett nytt lagårdstak eller pengar till inköp av en arbetshäst eller traktor.

2006 omvandlade stormen Gudrun skogsbruket i Uppvidinge. Tallar och granar slets upp med rötterna och hamnade i oöverstigligen högar. Alla vägar spärrades. Karins syster Märta kunde varken nå de ensamboende gamla eller köra tillbaka hem utan fick lämna

öppenvårdens bil mitt i skogen. Ett par dagar efter stormen reste utbildningsnämnden i Lund till Växjö för att delta i en skolkonferens där en ung Lena Hallengren skulle medverka. Tåget stannade i Alvesta. Sedan fick vi kryssa oss fram i buss mellan stammar och grenar. Också i Skrylle var förödelsen stor.

Utanför Alsterfors finns en stor sandravin som bildats av isälvarna för 10 000 år sedan. Sveaskog, den statliga skogsägaren, använder den som virkesterminal. Efter stormen 2006 låg där hundratusentals stockar i åratall. Det gigantiska uppröjningsarbetet krävde tillgång till stora skogsmaskiner. Sveaskog tillhandahöll dem. Många små skogsägare, som alltid tänkt att skogen visserligen var bra att ha men saknade kommersiellt värde, upptäckte, att de var förmögna. Under de senaste femton, tjugo åren moderniserades skogsbruket. Det blev effektivt och vinstmaximerande.

Breda tallplantager breder ut sig kilometersvis. En tallplantage kan vara vacker att se på från en bil när solen lyser in mellan träden, men den är inte längre en artrik naturskog med våtmarker, olika slags träd, bär, svamp och mossor.

Två generationer efter Karins föräldrar har det moderna skogsbruket nått också Kvarterbos skogsskiftet. Jag saknar delar av min gamla miljö – även om somligt är oförändrat.

Skogarna på norra halvklotet är avgörande för klimatet, ekosystemen och artrikedomen. Klimatupphettningen är ett direkt hot mot livet på jorden – enorma utsläppsminskningar krävs omedelbart. Ändå fortsätter utsläppen att öka. Världens naturskogar är avgörande för att lösa klimatkrisen.

I Sverige som i EU och FN pågår en kamp mellan de som vill fortsätta det industriella skogsbruket med kalhyggen och monokulturer – trävaruindustrin och storägarna – och de som vill bevara de artrika urskogarna, gammalskogarna och landsbygdens kontinuitetsskogar, brukade efter behov men aldrig kalavverkade.

Lisa Röstlund analyserar striden om skogen i sin nyutkomna bok "Skogslandet". Liksom inom vård, skola och omsorg står kampen mellan omedelbar vinst eller långsiktig omsorg. Det gäller överlevnad eller fortsatt acceleration mot katastrofen.

Europeiska miljöbyråns rapport 2020 konstaterar att tre fjärdedelar av alla Europas skogar utgörs av träd i samma ålder och alltså är kalavverkade och planterade. Värst är det i det nordliga barrskogsbältet där Sveriges skogar ingår.

Skogslandet är livsviktigt och boken **Skogslandet** innehåller nödvändig kunskap – inte minst inför årets val.